

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4P/69/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812203152
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812203152.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: B. C., nar. XX. XX. XXXX, M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom pri matke, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Námestie slobody 5, 093 21 Vranov nad Topľou, za účasti matky: P. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Č. N. C. XXX, na návrh otca: T. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX V., N. R. XX, o zníženie výživného pre maloleté deti, takto

rozhodol:

Súd z n i ž u j e výživné určené rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 22. 09. 2010 č. k. 6C/24/2010-82 u maloletých detí B. C., N.. XX. XX. XXXX P. M. C., N.. XX. XX. XXXX a to u každého z nich zo sumy 33,- eur mesačne na sumu 30 % životného minima (toho času 26,65 eur) mesačne od 01. 01. 2012, ktoré znížené výživné je otec povinný prispievať k rukám matky vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred.

Súd návrh otca čo do zvyšku z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec maloletých detí sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného začínajúc dňom 01. 05. 2011 a to z toho dôvodu, že jeho životná úroveň sa znížila a v dôsledku toho nie je schopný prispievať určeným výživným vo výške 33 eur. Býva u svojej matky v bytovke, nemal prácu a ani príjem na pokrytie základných životných potrieb. Mimo týchto maloletých detí voči žiadnej inej osobe vyživovaciu povinnosť nemá, naviac, ako uviedol, matka mu odmieta umožniť sa stretávať sa s maloletými deťmi. Od 01. 01. 2012 začal byť poberateľom dávky v hmotnej núdzi, o čom súdu predložil potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, predtým poberal nemocenské dávky zo Sociálnej poisťovne a pokiaľ ich poberal, plnil si svoju vyživovaciu povinnosť. Náklady na jeho výživu pozostávajú zo zakúpenia stravy, ošatenia a iných vecí, mimoriadne výdavky so svojou výživou nemá.

Matka maloletých detí s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasila udávajúc, že do 01. 06. 2011 bola na materskej dovolenke, poberala materský príspevok a potom sa stala poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 55,10 eur, potom došlo k zvýšeniu na 72 eur mesačne. Spolu s maloletými deťmi býva v rodinnom dome svojich rodičov, kde býva ženatý brat ako aj dvaja slobodní bratia, rodičom neprispieva na bývanie, pretože nemá z čoho. Náklady na jej výživu pozostávajú zo zakúpenia stravy, ošatenia a iných vecí, mimoriadne výdavky v súvislosti so svojou výživou nemá. Maloletý B. navštevuje 1. ročník Základnej školy v Čiernom, stravuje sa v školskej jedálni, kde vzhľadom k tomu, že ona je

poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, za obedy neplatí nič. Maloletá M. navštevuj MŠ v Čiernom, kde za ňu dopláca na obedy 10 centov na jeden obed. K veci uviedla, že otec jej dlhuje na výživnom 1.823 eur s tým, že jej zasiela rôzne listy, fotografie z internetu a podobne. Ona mimo týchto dvoch maloletých detí voči inej osobe vyživovaciu povinnosť nemá.

Kolíznym opatrovníkom žiadal návrh otca zamietnuť udávajúc, že zníženie vyživovacej povinnosti je v rozpore so záujmami maloletých detí.

Z rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 22. 09. 2010 č. k. 6C/24/2010-82 vyplýva, že manželstvo rodičov maloletých detí B. P. M. C.Š. bolo rozvedené a pre čas po rozvode bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej boli tieto maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľky - matky a odporca - otec bol zaviazaný prispievať výživným na každé z nich mesačne po 33 eur každého 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky začínajúc právoplatnosťou rozsudku.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1, 2 a 4 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

V zmysle ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu 30 % životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

Súd po výsluchu rodičov, oboznámení sa so správami Sociálnej poisťovne, z ktorej súd zistil, že otec od 01. 08. 2010 do 30. 06. 2011 poberal priemernú dávku vo výške 220,96 eur mesačne, potom od 01. 01. 2012 dávku v hmotnej núdzi najprv po 62,50 eur a od 01. 10. 2012 po 91,10 eur s tým, že od 01. 01. 2013 je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 97 eur. Zo správy Úradu práce vyplýva, že matka poberala dávku v hmotnej núdzi od 01. 08. 2012 vo výške 55,10 eur do 31. 08. 2012, odkedy poberať dávkou vo výške 72,30 eur. Ďalej sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi, správami Úradu práce, listami predloženými rodičmi, fotografiami a na základe takto zisteného skutočného stavu veci dospel k záveru, že je potrebné znížiť výživné, pretože príjem otca a jeho výdavky nedovoľujú, aby otec prispieval vyšším výživným, ako je zákonom stanovené najnižšie výživné. Z toho dôvodu súd znížil výživné podľa výrokovej časti tohto rozsudku a počiatok zníženia výživného stanovil dňom 01. 01. 2012, kedy otec sa stal poberateľom dávky v hmotnej núdzi a odkedy teda jeho pomery nedovoľujú platiť vyššie výživné. Z toho dôvodu súd návrh otca čo do zvyšku zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.